

Publicerad 2020-04-21 09:16 av den nakna poeten

Första steget

Hej tjabadaba !

efter gatan vandrar jag som så många gånger förut

plattorna är gråa gatan svart

leenden och blickar möter mej

och solens värmande strålar mot mitt ansikte

allt stämmer 1 2 3 4 5 steg plattorna ligger kvar där jag sätter minna fötter

den tredje plattan saknar sin vänstra kant

i skuggan av trädet räknar jag 1 2 3 4 5 6 7 steg

innan solen bryter skuggans oas

i samma butik som vanligt vinkar hon glatt i genom fönstret

och jag till henne,

i bland har jag velat gå in och säga hej men jag vågar inte

det är så laddat känslomässigt och fyllt av glädje

så det får vara tills vidare tänker jag

i allt jag räknar plattor skugga trappor bilar parkeringar

kantstenar runt rabatter så vågar jag inte ta det första steget

till någon som gör mej så glad,

feg rädd att förlora det jag har

bra bort förklaringar jag är bara rädd

någon annan förklaring har jag inte

jag vet inte varför men så är det

jag möter så mycket glädje och lycka

men det första steget till det gör mej rädd och ensam.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren den nakna poeten med Poeter.se id #44999 innehar upphovsrätten